III

(Přípravné akty)

EVROPSKÁ CENTRÁLNÍ BANKA

STANOVISKO EVROPSKÉ CENTRÁLNÍ BANKY

ze dne 1. prosince 2020

k záležitostem směnných kurzů ve vztahu k CFA franku a komorskému franku

(CON/2020/31)

(2020/C 452/01)

Úvod a právní základ

Evropská centrální banka (ECB) obdržela dne 3. listopadu 2020 žádost Rady Evropské unie o stanovisko k doporučení pro rozhodnutí Rady, kterým se mění rozhodnutí Rady ze dne 23. listopadu 1998 o záležitostech směnných kurzů ve vztahu k CFA franku a komorskému franku (98/683/ES) [1] (dále jen „doporučení"). Pravomoc ECB zaujmout stanovisko je založena na čl. 219 odst. 3 Smlouvy o fungování Evropské unie.

V souladu s článkem 17.5 první větou jednacího řádu ECB přijala toto stanovisko Rada guvernérů.

1. Obecné připomínky

1.1. V doporučení se navrhují menší změny rozhodnutí Rady 98/683/ES [2], které Francii a příslušným třetím zemím Západoafrické hospodářské a měnové unie (*Union* économique et monétaire ouest-africaine - UEMOA) a Hospodářského a měnového společenství střední Afriky (Communauté économique et monétaire de l'Afrique Centrale - CEMAC) a Komorám výslovně umožní, aby namísto změn dohod, na které se odkazuje v rozhodnutí Rady 98/683/ES, uzavřely nové dohody, které v plném rozsahu nahradí stávající dohody mezi nimi. Doporučení rovněž počítá s případným přejmenováním měn unie UEMOA, společenství CEMAC a Komor.

1.2. ECB poznamenává, že aktuálně platné dohody o záležitostech směnných kurzů mezi Francií a unií UEMOA, společenstvím CEMAC a Komorami zajišťují směnitelnost mezi eurem a měnami unie UEMOA, společenství CEMAC a Komor při pevně stanovené paritě. Podle těchto dohod je záruka směnitelnosti založena na rozpočtovém závazku francouzského ministerstva financí, a nikoli na závazku Banque de France. Jak je uvedeno v odůvodnění rozhodnutí Rady 98/683/ES a jak již ECB dříve zdůraznila, není pravděpodobné, že by tyto dohody měly podstatný vliv na měnovou a kurzovou politiku eurozóny, nic v těchto dohodách nelze vykládat tak, že by ECB nebo kterákoli národní centrální banka Evropského systému centrálních bank měly povinnost podporovat směnitelnost těchto měn, a změny stávajících dohod nebudou mít pro ECB ani národní centrální banky za následek vznik jakýchkoli závazků [3].

---

[1] COM(2020) 658 final.

[2] Rozhodnutí Rady ze dne 23. listopadu 1998 o záležitostech směnných kurzů ve vztahu k CFA franku a komorskému franku (98/683/ES) (Úř. věst. L 320, 28.11.1998, s. 58) (české znění není k dispozici).

[3] Viz 7. bod odůvodnění rozhodnutí Rady 98/683/ES; viz též odstavec 3 stanoviska ECB CON/1998/37. Všechna stanoviska ECB jsou zveřejněna na internetových stránkách EUR-Lex.

2. **Konkrétní připomínky**

2.1. ECB poznamenává, že doporučené nahrazení odkazů na CFA frank obecným pojmem „měna“ příslušných měnových oblastí odráží možné přejmenování CFA franku a komorského franku v nových dohodách, které mají být uzavřeny mezi Francií a příslušnými třetími zeměmi.

2.2. Podle rozhodnutí Rady 98/683/ES je Francie oprávněna sjednávat a uzavírat změny svých stávajících dohod s unií UEMOA, společenstvím CEMAC a Komorami. V doporučení se navrhuje, aby Francie byla rovněž oprávněna tyto stávající dohody nahradit, přičemž takové nahrazení podléhá schválení Radou. ECB vychází z toho, že menší změny rozhodnutí Rady 98/683/ES navrhované v doporučení jinak nemění právní režim zavedený uvedeným rozhodnutím Rady. V tomto ohledu doporučení nenavrhuje žádnou změnu ustanovení rozhodnutí Rady 98/683/ES, která se týkají poradní úlohy ECB, pokud jde o budoucí změny povahy a oblasti působnosti těchto dohod, nebo práva ECB být informována o provádění těchto dohod nebo o změnách, které nemění povahu a oblast působnosti těchto dohod.

Toto stanovisko bude zveřejněno na internetových stránkách EUR-Lex.

Ve Frankfurtu nad Mohanem dne 1. prosince 2020.

Prezidentka ECB
Christine LAGARDE